

psalmus

quippe ait: vel diei vel noctis: ut p̄tās esset
diei lucere vel nocti: **Q**uod in spūalib⁹ donis
sic intelligit: quia dedit p̄tātem filios dei si
eri. **Q**ui p̄cussit egyptū cū p̄mogenitis eo
rum. **P**ercussit et seculū: cū his que preci-
pua putant in sclo. **Q**ui eduxit isra-
el de medio eorū. **E**duxit eū sctōs ac
fideles suos de medio malorū. **I**n ma-
nu potēti et brachio excello. **Q**uid
poteris: quid excellētius eo d̄ q̄ dictū est:
Et brachiu dñi cui reuelatū ē. **Q**ui di-
uisit mare rubrū in diuisiones. **B**u-
videt etiā: ut viuis atq; idē baptisim⁹ alij
sit in vitā: alijs sit in morte. **E**t eduxit
israel p̄ mediū eius. **E**duxit etiā inno-
uatum p̄lū suū p̄ lauachrū regnatiōnis.
Et p̄cussit Pharaone et virtutē ei-
us in mari rubro. **C**eleriter interimit:
et peccatū suum reatuq; eius p̄ baptismū.
Qui traduxit p̄plū suū i debto.
Traducet et nos in h⁹ seculi ariditate et ste-
nilitate: ne in ea peream⁹. **Q**ui p̄cussit
reges magnos. **E**t occidit reges
fortes. **P**ercutit atq; occidit etiā a nob̄
diabolicas et norias p̄tates. **E**ton re-
gē amoreorū. **G**ermē inutile vel temp-
tationē calentē: qđ interpretatur seon: reges
amaricātū: qđ interpretat amoreorū. **E**t
Orgē basan. **S**oaceruante qđ int-
p̄tatur og: et regē cōfusionis: quod interpret-
at basan. **Q**uid em̄ coaceruat diabolus:
nisi cōfusionē. **E**t dedit terrā eorū he-
reditatē. **H**ereditate israel seruo
lūo. **B**at etiā quos diabolus possidebat
hereditatē semini Abrae: qđ est christus.
Quia in hūilitate n̄ra memor fu-
it nri. **E**t redemit nos ab inimicis
nostris. Sanguine vnigeniti sui. **Q**ui
dat esca omni carni. **H**oc est omni ho-
minū generi: nō tm̄ israelitarū: sed et gētū:
Be qua esca dicit: Caro mea vera ē esca.
Cōfitemini deo celi: qm̄ in eter-
nū misericordia ei⁹. **C**ōfitemini dño
dñorū: qm̄ in eternum misericordia eius.
Quod hic ait: deo celi: credo aliter dicere
voluit qđ supra dixerat: deo deorū. **N**am
quod ibi deinde subiunxit: hoc etiā hic re-
petuit. **C**ōfitemini dño dñorū. **S**ed et si sūt
q̄ dicunt dñi: siue in celo: siue in terra: quē-
admodū sunt dñi multi: et dñi multi: sed no-
bis vñus est de⁹ pater: ex quo oia et nos in
ipsum: et vñus dñs Iesus christus p̄ quez
oia et nos p̄ ipm̄: cui cōfitemur: qm̄ in eter-
nū misericordia eius.

¶ illa līa.
¶ t excusit.
¶ illa līa.
¶ t p̄ desertū.

CXXXVI

Explicit Tract. de ps. CXXXV.

Inceptu Tract. de ps. CXXXVI.

Prefatio.

O Blitos vos esse non arbitror: cō-
mēdasse nos vobis: imo cōmemo-
rasse: quod omnis erudit⁹ in fane
ta eccl̄ia nosse debet: vnde ciues sim⁹: et
vbi pegrinemur. **E**t pegrinationis nostre
causani esse peccatū. **R**eversiōis aut̄ mu-
nus remissionē peccatorū. **E**t iustificatiōis
gratiae dei. **B**uas ciuitates p̄mixtas sibi in
terim corpe et corde separatas currere per
ista volumina scloꝝ usq; in finē. **A**udiſſis
et nostis vñā cui finis est pax eterna: et vo-
cal h̄ierusalē: alterā cui gaudiū ē pax ipa-
lis: et vocal b̄abylonia. **I**nterpretationē eti-
am noīm: si nō fallor: tenet̄: h̄ierusalē inter-
ptari visionē pacis: b̄abylonia cōfusionē.
Hierusalē in b̄abylonia captiuā tenebat
nō tota: ciues. n. eius et angeli sunt: sed qđ
attinet ad hoies predestinatos in gloriām
dei: futuros p̄ adoptionē coheredes chri-
sti: quos de ipsa captiuitate redemit sang-
ne suo. **P**articulā ergo istā ciuitatis h̄ieru-
salē captiuā teneri in b̄abylonia p̄ pecca-
to. **I**nspice aut̄ inde exire prius corde p̄ cō-
fessionē iniquitatis: et caritatē iusticie: **D**e
inde postea in fine seculi etiā corpe separā-
dā cōmendauim⁹ in eo psalmo quē p̄mo b̄
cū vestra dilectione tractauim⁹: q̄ ita inci-
pit: **L**e decet hymnus deus in syon: et tibi
redetur votū in h̄ierusalē: hodierna aut̄
die cantauimus.

Expositio psalmi

Super flumina babylonis
illuc ledimus et fleuum⁹: du-
recordaremur syon. **V**idete
qđ in illo dictū est: **L**e decet hymn⁹ de⁹ in
syon: hic aut̄: Sup̄ flumina babylonis il-
lic sedim⁹ et fleuum⁹ cū recordaremur syon:
Illa syon ybi decet hymn⁹ de⁹. **Q**ue sūt
ḡ flumina babylonis: et quid est n̄m sedē
et flere in recordatiōe syon: **S**i em̄ ciues in
de sum⁹: nō tm̄ hoc cantam⁹: sed et agim⁹.
Si ciues sum⁹ de h̄ierlm̄: id est de syon: et
in ista vita: in ista cōfusionē h⁹ seculi: in ista
babylonia nō ciues habitamus: sed capti-
ui detinemur: oportet vt nō tm̄ ista decāte-
mus: sed et faciamus affectu cordis pio re-
ligioso desiderio eterne ciuitatis. **H**abet et
h̄ ciuitas q̄ babylonia dicit amatores su-
os cōsulentes paci tpali: et nihil ultra sperā-
tes: totūq; gaudiū suū ibi figētes: et ibi fini-
entes: et videmus eos p̄ republica terrena

¶ illa līa.
¶ t mi.

Psalms

plurimū laborare: sed et in ea quicūq; fide
liter versant: si nō ibi appetant supbia et pe
rituram elationē ociosamq; iactantiā: sed
verā fidē exhibeāt: quā possūt: q̄dū p̄st:
quib⁹ possunt: ad quātum vident terrena:
et ad quātū intelligūt specie ciuitatis: non
eos sunit deus perire in babylonis. **D**re
destinavit eñ cos ciues hierusalē: Intelli
git captiuitatē eoꝝ deus: et ostendit illis ali
am ciuitatē cui vere debeāt suspirare: pro
qua debeant cuncta conari: ad quā cape
scendā debeant ciues suos secū pegrinos
quātum valuerint adhortari. **P**ropterea
dicit dñs Iesuſ christuſ: Qui in modico
fidelis est: et in magno fidelis ē. Et rursum
dicit: Si in alieno fideles nō fuisti: vestꝝ
q̄s dabit vobis. **T**amē carissimi attendite
flumina babylonis. Flumina babylonis
sunt oia que hic amātur et trāſeūt. **N**escio
quis amauit (verbi gratia) agriculturā ip
sam exercere: inde ditescere: ibi occupare
animū: inde p̄cipere voluptatez: attendat
exitū: et videat illud q̄s amauit nō esse fun
damentū hierusalē: sed fluuiū babylonis.
Alius dixit: magna res militare: dēs agri
cole formidant eos qui militant: obsequū
tur eis: trement eos: si fuero agricola time
bo militarez: si fuero militaris timebor ab
agricola. **O** insane: in alium te babylonis
fluuiī p̄cipiasti et turbulentiore et rapaci
ore: et cū tu timeri vis a minore: time maio
rem potestatē: te ip̄e maior fieri p̄t subito
qui te timet: nunq; asit erit minor quē de
bes timere. **A**duocatū cē inqt magna res
est potētissima eloquētia in oībus habere
susceptos: pendētes ex lingua diserti p̄ro
ni sui: et ex eius ore sperātes: vel dāna: vel
lucra: vel mortem: vel vitā: vel pnicie: vel
salutē. **N**escis quo te miseris. **A**lius et iste
fluuiū babylonis est: et qđ multū sonat stre
pitus aque sara p̄cutit. Attende qz fluit:
attende qz labitur: et si attendas: qz fluit et
labitur: caue qz trahit. **M**auigare inqt ali⁹
et negociari magnū est: scire multas p̄uin
cias: lucra vndiq; capere: nō esse obnoxii
in ciuitate alicui potēti: sq pegrinari: et di
uersitate negotiorū nationū aim pascē: et
augmentis lucroy dwitē remeare. **F**luuiū
est et iste babylonis. **L**ucra tua qñ stabunt:
qñ p̄sumpturus: qñ secur⁹ eris ex his que
acquiris. **Q**uāto eris dītior: tanto timidi
or. **U**no naufragio nudus exhibis: et recte
te plangis in flumina babylonis: qz nolui
su sedere et flere super flumina babylonis.

CXXXVI

Alh ergo ciues sācte hierusalē intelligētes
captiuitatē suā: attendit humana vota: et
diuersas boī cupiditates hac atq; illac
rapiētes: trahentes: impelletes in mare: vi
dent hec et nō se mutūt in flumina babyo
nis: sed sedent super flumina babylonis:
et flent super flumina babylonis: vel illos
qui rapiunt: vel scipios qui i babylonia es
se meruerūt: sedentes tñ hoc est humilitate
humilitati. **S**ug flumia q̄ babylōis illic se
dim⁹ et fleum⁹: cū recordaremur syon. **O**
sancta syō rbi totū stet et nihil fluit: **Q**uis
nos in ista p̄cipitauit: **Q**ware dimsim⁹ cō
ditorem tuū et societatē tuā: **E**cce inter flu
entia et labētia cōstituti: vix quisq; raptus
a flumine si tenere lignū potuerit cuadet.
Humiliati ergo in captiuitate nostra sc de
amus super flumina babylonis: nō nos au
deamus in illis fluminib⁹ precipitare: nec
nos audeamus in nostre captiuitatis ma
lo atq; tristitia nos supbe erigē: s̄ sedeam⁹
et sic fleamus: sedeam⁹ sup flumia babylo
nis: nō infra flumia babylonis: talis sit hu
militas nostra: vt nos nō mergat. **S**ede su
per flumia: noli i flumine: noli sub flumine:
sed tamē sede humilis: loquere nō quomō
in hierusalē. **I**bi eñ nō stabis: qz de ipsa
spe loquit̄ alius psalmus: et cantat dicens:
Stat̄es erāt pedes nostri in atrijs hierisl̄.
Ibi erigeris si te hic penitēdo et cōfitendo
humiliaueris. **I**n atrijs ergo hierusalē stā
tes erāt pedes nostri: sup flumia vō baby
lonis sedimus et fleum⁹ cū recordaremur
syon. **I**nde oportet vt fleas recordādo sy
on. **M**ulti eñ flēt fleui babylonico: qz et
gaudent gaudio babylonis. **Q**ui gaudet
lucris: et flet dānus: vtrūq; d̄ babylo
nia ē. **F**iere debes: sed recordādo syon. **S**i recor
dādo syon fles: et qđ tibi scdm babylo
niā bñ est oportet vt fleas. **P**ropterea dicitur
in quodā psalmo: Tribulationē et dolorez
inueni: et nomē dñi inuocaui. **Q**uid est qđ
qđ dicit inueni? **N**escio quā tribulationē:
quasi querēdā inenit tanq; quesitā. **E**t cū
inuenisset quo lucro inuenit? **N**omen dñi
inuocauit. **M**ultū interest vtrū inuenias
tribulationē: an inueniaris a tribulatione.
Dicit eñ alio loco: Dolores inferni inue
nerūt me. **Q**uid est inuenierūt me dolores
inferni? **Q**uid est tribulationē et dolorē in
ueni? **Q**si te repente occupat tristitia per
turbatis tibi rebus secularibus: quib⁹ ob
lectabar: et quibus delectabar: qñ te re
pentina ipsa inuenit tristitia: vñ te nō pu
203

tabas posse fieri tristem accidit: et tristis es-
siceris: inuenit te dolor inferni. **L**e em sur-
sum putabas: versum deorsum eras: et
cu te dolor inferni inueniret ibi te inuenisti
deorsum qui sursu putabas. **I**nuenisti em
te dolore affectum grauiter tristitia alicui
mali: ynde forte psalmistas d no fore tri-
stem: inuenit te dolor inferni. **C**u autem be-
ne est tibi arrident omnia secularia: nullus
tuorum obstat: nihil in vinea tua forte vel aru-
it: vel grandinatus est: vel sterile apparuit:
non acuit cupa tua: no abortus passum e
pecus tuu: non exonoratus es in aliqua
dignitate: secundum seculi constitutus: **A**ndio
amici tui et viuit et seruant tibi amicitiam:
clientes non desunt: filii obsequitur: servi
co-tremiscunt: pluri concors: felix dicitur
domus: ibi inuenis tribulationem si aliqui
potes: ut inuenta tribulatione inuoces no-
men domini. **P**eruersum aliquid videtur do-
cere sermo diuinus: flere in leticia: et in me-
rore letari. **A**udi in merore letate: **G**loria-
mur inquit in tribulationib. **N**entem aut
in leticia: vide si inuenit tribulatione. **A**-
tendat quisque ipsam felicitatem suam exul-
tauit anima eius: et tumuit quodammodo gau-
dio et extulis se: et dixit: **F**elix sum. **A**ttendat si
no fluat illa felicitas: si pot certus esse de il-
la: quod manet in eternu. **H**i autem no est certus
et videt fluere vestrum gaudet: fluvius babylo-
nis est: sedeat super et fleat: **S**edebit autem et plo-
rabit: si recordatus fuerit syon. **O** par illa
qua videbam apud deum: **Q** illa sancta equi-
litas angelorum: **Q** illa visio et spectaculum
pulchrum. **E**cce in babylonia pulchra sunt
que tenent: no teneant: non decipiunt. **A**liud
est solaci capiuorū: aliud gaudium libe-
rorū. **S**uper flumina babylonis illic sedi-
mus et fleuimus cum recordaremur syon.
Q In salicib in medio eius: suspe-
dimus organa nostra. **H**abent orga-
na sua ciues hierusalē: scripturas dei: pre-
cepta dei: promissa dei: meditatione quadam
futuri seculi: sed cum agunt in medio baby-
lonie: organa sua in salicibus eius suspen-
dit. **S**alices ligna sunt in fructuosa: et hoc
loco ita posita: ut no aliquid boni possit in-
telligi de salicib: **A**libi autem forsitan potest:
modo ligna intelligi sterilia nascentia super
flumina babylonis. **R**igatur hec ligna de
flumibabylonie: et nullum fructum fe-
runt. **Sicut sunt homines cupiditati: auari ste-**
ries in opere bono: ita ciues babylonie et
etiam ligna sunt illius regionis: ex istis vo-

luptatibus rerum transeuntibus pascuntur tan-
gō irrigata a fluminibabylonie. **Q**uerit
fructum et nusqā inuenies. **Q**ui tales patimur:
inueniuntur cu eis qui sunt in medio babylo-
nis. **M**ultū enim interest inter mediu baby-
lonis: et exteriora babylonie. **S**unt qui no
sunt in medio eius: id est no tanta cōcupi-
scientia seculi et delectationibus obrutūtur.
Qui vero vt apte dixerim: et breuiter mul-
tu mali sunt: in medio babylonis sunt: et li-
gna sunt sterilia: tangō salices babylonis.
Quā illos videmus: et tamē steriles eos inueni-
mus: ut difficile nobis appareat in eis ali-
qdys possint duci ad fidem rectam: vel ad bo-
na opera: vel ad spem futuri seculi: vel ad co-
cupiscentiam liberationis a captiuitate mor-
talitatis: scripturas nouimus quas eis dicimus:
Go qd nullū fructus in eis inuenimus:
vñ incipiamus: auertim ab ipsis faciem: et di-
cim: **A**dhuc isti no sapiunt: si capiunt: qd
quid illis dixerimus: sinistrū et aduersū ha-
bent. **E**rgo differendo circa eos scripturas:
suspendimus organa nostra in salicib: **N**o
enī dignos habemus qui organa nostra por-
tent. **N**o ḡ eis organa nostra inserendo alliga-
mus: sed differendo suspendimus. **S**alices
enī sunt babylonie ligna in fructuosa: pa-
sta tpaalibus voluptatibus: tangō fluminibabylonie.
Et videte si no hoc sequitur psalmus.
In salicib inquit in medio eius: suspendimus organa nostra. **Q**uā illi inter-
rogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos: verba cantorum. **E**t qd
abduxerunt nos: hymnu. Subaudiis
interrogauerunt nos. **E**rba cantorum et
hymnu interrogauerunt nos qui captiuos
duxerunt nos. **Q**ui nos duxerunt captiuos:
Fratres quos sensim aliqui captiatores
nos: **G**ensit quidē illa hierusalē babylo-
nios: persas: chaldeos: et illarū gentium et re-
gionum hoies captiatores suos: et hoc po-
stea: no qd isti psalmi cantabant. **S**ed iaz
diximus caritati vestre: oia que secundum litterā
in illa ciuitate continebat: figuratas nostras
fuisse. **E**t facile pot demonstrari captiuos
nos esse. **N**o enim respiramus iam in auras
illius libertatis: no enim fruimur puritate ve-
ritatis: et illa sapientia que in seipsa manet in
nouat omnia. **D**electationibus tpaalibus ter-
tēptamur: et collectamur quotidie cu sug-
gestionibus illicitarū voluptatum: vix re-
spiramus vel in oratione: et captiuos nos
esse intelligimus: **G**o qui nos captiuos du-
xerunt: **Q**ui hoies: **Q**ue gens: **Q**uis rex:

Psalms

Si rediminur: captiui eramus. **Q**uis nos redemit: Christus. **A** quo nos redemur: A diabolo. **D**iabolus ergo et angeli eius captiuos nos duxerunt: nec ducerent nisi cōsentientes. **N**os ducti sum⁹ captiui: Captiuatores nostri dixi qui sint: **I**pi sunt etiā latrones vulnerātes illum viatorē qui descēdit ab hierusalē i hiericho: quē sautiatū se mihi reliquerūt. **H**ūc ille custos noster: id est samaritanus: **S**amaritanus ēm̄ custos interpretatur: cui obiectū est a iudeis: et dictū: **N**one verū dicimus: qz samaritan⁹ es et demoniū habes: et ille obiectorū duo rū vnu respuit et vnu tenuit: **E**go inquit demoniū nō habeo: nō aut̄ dixit: ego nō sū samaritan⁹. **S**i em̄ ille samaritan⁹ nō custodierit: vt̄c perimus. **S**amaritan⁹ ē transiens vidit sauciatiū et vulneratū derelictū a latronibus: et sicut nōstis collegit. **D**icitū em̄ aliqui latronū nōle ponuntur qui nobis plagas peccatorū inflixerūt: iam p nostre captiuitatis cōsentionē: sic et captiuatores nostri ipsi dicūtur. **I**sti ergo qui captiuos duxerūt nos diabolus et angeli eius: quād nos duxerūt: **E**t qz nos interrogauerūt verba canticoz: **Q**uid ergo? **I**ntelligim⁹ quecūqz: qz cū tales nos interrogant in qbus diabolus operat: intelligendus est ipse nos interrogare qui in eis operat. **A**postolus dicit: **L**et vos cū essetis mortui in delictis et peccatis vestris cū viueretis in illis scđm seculū mundi huius: scđm principem potestatis aeris huius: spirit⁹ qui tūc operabatur in filiis dissidentie: in quib⁹ et nos inquit aliqui cōuersati sumus. **O**stendit se redemptū de babylonia et cepisse iā exire: sed tñ adhuc quid dicit: **Q**uaia cū hostibus nostris confluimus: et ne irascamur hominibus qui nob̄ ingerūt psecutiones: tulit intentionē nostram **A**postolus ab odio bonum et direxit in luctam quorundam spiritū quos h̄o videmus: et cū ipsis confluimus. **A**it em̄. **N**on est nobis collectatio aduersus carnē et sanguinem: id est aduersus homines: sed aduersus pncipes et potestates: et rectores mundi tenebrarū harum. **Q**uid dixit mūdi: **D**ilectorz mūdi. **Q**uos dixit dilectores mundi hos appellauit et te nebras: id est iniquos: sceleratos: infide-

CXXXVI

les: peccatores: **Q**uibz iaz credentibus gratulatur hoc modo vt dicat: **F**uisti em̄ aliquādo tenebre: nūc aut̄ lux in domino. **E**rgo cōstituit nos luctam habere cū illis principibus: ipsi nos duxerunt captiuos. **Q**uomō aut̄ diabolus intravit in cor **J**ude ut traderet dominū: nō autem intraret nisi ille locum daret: sic multi mali homines de media babylonia per desideria carnalia et illicita locum dando diabolo et angelis eius in cordib⁹ suis: vt in illis et de illis operetur: aliquādo interrogant nos et dicūt nobis: **E**xponite nobis rationē. **P**aganī pleriqz dicūt ista nobis: **E**xponite nobis rationē quare venit christus: et quid p̄fuit christ⁹ generi humano? **N**ōne ex quo venit christus: peiora sunt in rebus humanae q̄b̄ fuerunt antea: et feliciores tunc erāt res humane q̄b̄ modo: **B**icant nobis christiani: quid boni attulit christus vnde feliciores putent res humanas qz venit christus: **T**ides em̄ si theatra et amphitheatra et circi starent in columnes: si nibil caderet ī babylonia: si vbertas effet circū fluentium voluptatū hominib⁹ cantaturis et saltatibus ad turpia cantica: si libido scortantibus et meretricantiū haberet quietem et securitatem: si nō timeret famē in domo sua qui clamat vt pāthomini vescant: **S**i hec omnia sine labore: sine perturbatione aliqua fluerent: et esset securitas magna nugarū: felicia essent tempora: et magnā felicitatē reb⁹ humanis christus attulisset. **Q**uia vero cēdūt iniquitates: vt extirpata cupiditate plantetur caritas hierusalem: qz miscentur amaritudines vite temporali: vt eterna desideretur: qz erudiūt in flagellis homines paternā accipientes disciplinā: ne iudiciariam inueniāt sententiā: nibil boni attulit christus: et labores attulit christus: et incipis dicere domini: quāta bona facit christ⁹ et non accipit. **P**roponis em̄ illi eos qui faciunt quod mo audistis in euāglio: vendūt omnia sua: et dāt pauperib⁹ vt habeat thesaurū in celis et sequātur dominū: dicas illis: ecce quod attulit christ⁹. **O**z multi faciūt ista vt distribuāt res suas egenis: et fiunt pauperes: nō necessitate: sed voluntate sequētes deū: sperantes regnū celoz. Irrident isti quasi stultos talia inquiunt bona attulit christus: vt perdat homo res suas: et cū dat egenis remaneat egen⁹: **Q**uid ergo facies? **B**ona christi non capis. **A**lius es̄ te impleuit qui aduersarius est christo:

Psalmus

cui dedisti loci in corde tuo. Priora tem-
pora respicis: et quasi letiora tibi videntur
fuisse tempora p̄stina: que sic erat tanq̄ oli-
ue p̄dentes in arbore ducentibus ventis
quasi quadā libertate aure perfruētes: va-
go quodam desiderio suo: Tlementum est: ut
oliua mitteretur in torculari. Nō em̄ semp
p̄dere habebat in arbore: iam finis est an-
ni: Nō sine causa iscribūtur psalmi quidā
pro torcularib⁹: In arbore libertas: in tor-
cularibus pressura. Cum em̄ res humane
cōterfutur et premfutur: attēdis quia crescit
auaricia: attende quia crescit et p̄tinentia.
Quare tam cecus es: ut amurcam fluētes
per plateas videas: oleū in gemellaria nō
videas: Et hoc sine causa. Qui male enī
versantur: publice noti sūt. Qui aut se cō-
uertunt ad deū: et a sordibus malarū cupi-
ditatum purgātr occulti sūt: quia et in ip-
so vel ex ipso sūt torculari: amurca apte flu-
it: oleū occulte eliquatur. Acclamatis ad
ista: et gaudetl ad ista: q̄ iā potest sedē sup
flumina babylonis et flere. Illi aut qui ca-
ptiuos duxerūt nos q̄si intrāt in corda ho-
minī et interrogant nos p̄ linguas eorum
quos possidēt: et dicunt nobis: Cātate no-
bis v̄ba cāticorū: Reddite nobis rationē
aduētus christi: et que est alia vita: nolo cre-
dere: doce me rationē quare mihi imperas
vt credā: Respōdeo illi et dico: O homo:
quomodo nō vis tibi imperem vt credas?
Iden⁹ es malis cupiditatib⁹. Si bona di-
cam illa hierusalē: nō ea capis: oportet vt
exinaniar quo plenus es: vt possis imple-
ti quo inanis es. Ergo noli facile huic ali-
quid dicere: lignū est salicis: lignū est steri-
le: Noli p̄cutere organū vt sonet: suspēde
poti⁹. Sed ille dictur⁹ est: Dic mihi: can-
ta mihi: redde mihi rationē: Nō vis iquit
vt dicaz: nō bono animo audis: nō sic pul-
fas: vt tibi dignū sit aperiri. Ille te imple-
uit qui me captiuū duxit: ip̄e me interrogat
de te: Iustus est: dolose querit: nō querit
qd̄ discat: sed qd̄ rep̄hēdat. Ergo ego non
dicā: suspēdam organū meū. Sed qd̄ dic-
turus est adhuc: Cātate nobis verba cāti-
corū: cātate nobis hymnū: Cantate no-
bis de canticis syon. Quid respōde-
mus: Babylonie te portat: babylonie te
cōtinet: babylonie te nutrit: babylonie de-
te loquit: Nō nosti capē: nisi qd̄ fulget ad
tēpus: eterna meditari ignoras: nō capis
qd̄ interrogas. Quomodo cātabim⁹
canticū domini: in terra aliena: Ve-

CXXXVI

te fratres sic est. Incipite velle p̄dicare ve-
ritatē quātulācīq̄ nostī: et videte q̄ necel-
le sit: vt tales patiamini irrisores et exac-
tores vitatis: plenos falsitati. Respōdetē il-
lis exigētib⁹ a vobis que capere nō p̄fit: et
dicite ex fiducia sancti cantici vestri: Quo-
mō cātabimus cāticū dñi in terra aliena
S̄z vide quō verserl inf eos o popule dei:
o corpus christi: o generosa peregrinatio:
nō es binc: aliudē es: ne cū illi qui tibi di-
cūt: Cātate nobis verba cāticorū: dicite no-
bis hymnū: cātate nobis de cāticis syon:
quasi amātūr a te: et affectas amicitias eo-
rū: et times talib⁹ displicere: incipiāte de-
lectari babylonia: et obliuiscarl hierusalē.
Hoc q̄ timēs vide qd̄ subiçiat: vide qd̄ se
quatur. Passus est em̄ homo iste qui cāta-
bat: et ip̄e homo nos sum⁹ si volumus: pas-
sus est vndiq̄ talia interrogātes et adulati-
one blādiētes: mordaciter rep̄hēdētes: fal-
so laudātes: qd̄ nō capiūt exigētes: quo et
pleni sunt fundere nolētes: et inter turbas
talū tanq̄ p̄clitātes: erexit animū ad re-
cordationē syon: et strinxit se talis aia iu-
ratione quadā et ait: Si oblīt⁹ fuiro
tui hierusalē: Inter verba captiuūtū:
inter verba dolosoꝝ: inter verba male iter-
rogantiū: querētū et discere nolētū: Ecce
inde erat ciuis ille qui dñm interrogauit:
Magister bone: qd̄ faciā vt vitā eternā cō-
sequar: Nōne de vita eterna q̄rēs q̄si te cā-
ticis syō interrogauit: Serua mādata ait il-
li dñs: Et ille d̄ fastu cū audissem r̄udit: Ja-
oia hec inquit impleui a iuuētute mea. Et
dñs dixit illi qddā de cāticis syon: et noue-
rat qd̄ nō capet: sed exēplū dedit nob̄ quo
multi querūt: q̄si p̄silū ad vitā eternā: et tā-
dui nos laudāt q̄diu respōdeam⁹ qd̄ que-
rūt. Bedit de illo documentū tanq̄ nobis
dicturis aliquān talib⁹ hoībus: quō cantabi-
mus canticū dñi in terra aliena: Ecce ait:
Vis esse pfect⁹: vade vende oia que habes
et da pauperib⁹: et habebis thesaurū in ce-
lo: et veni sequere me: vt discat mīta cātica
de cāticis syon p̄us impēdīta reficiat ex-
pedit⁹ ambulet: ne villo onere p̄grauet: et di-
scat aliqd̄ de cāticis syon. Ille aut̄ strī-
tus abcessit. Dicam⁹ post illū: quō cātabi-
mus cāticū dñi in terra aliena: Et ille qui
dē discessit: spēm ait diuitiib⁹ dñs dedit.
Mā strītati discipuli dixerūt: Quisna p̄
salu⁹ fieri: Et respōdit eis. Qd̄ hoībus im-
possibile est: facile est deo. Habet em̄ et di-
uites quēdā modū suū: et accepēt cantī-

cū de syon: cantici de q̄ Ap̄lus dicit: Pre cipe diuitib⁹ hui⁹ seculi nō supbe sapere: neq; sperare in incerto diuitiaz: sed in deo viuo qui p̄stat nobis omnia abundant ad fruendū. Adiungēs quid debeat agere: iā tangit organa: nō suspēdit. Biuites sint in opibus bonis: facile tribuat: cōmunicent: thesaurizent sibi frumētū bonū in futuruz: vt app̄hendat verā vitā. Hoc canticū de canticis syon diuites acceperūt: primo non supbe sapere. Extollit eñ diuitie: t̄ quos extollit: flumina illa extollit. Quid ergo his p̄cipitur. Ante oia nō supbe sapere. Nō faciūt diuitie: hoc caueat in diuitiis: caueant in diuitiis supbiā. H̄m eñ malum est qđ importat maxime diuitie incautis hōibus. Nō eñ aurū malū est qđ deus cōdit: sed malus ē homo auar⁹ relinquēs cre atore t̄ cōuersus ad creaturā. Hoc ergo si bi p̄caueat ne sit supbus: t̄ sup flumina ba bylonis sedeat. Hoc ergo illi dictū ē: Nō supbe sapere. Ergo sedeat neq; speret i incerto diuitiarū. Ergo sup flumina babyloni sedeat. Si eñ sperauerit in incerto di uitiarū: trahitur a flumine babylonis. Si vero humiliauerit se t̄ nō superbierit t̄ nō sperauerit in incerto diuitiarū: sedet t̄ sup fluuiū: suspirat eterne hierusalē recordat syō: t̄ vt pueniat ad syon erogat. Ecce ha bes cantici qđ diuites acceperūt de canticis syon: Operētur: tāgant organū: nō va cent: Cū inuenerint hominē dicentē sibi: quid est qđ agis? Perdis res tuas tanta erogādo: thesauriza filijs tuis. Cū viderit nō capere: t̄ intellexerint lignū esse salicē: nō facile dicant quare agāt: t̄ quid agant: suspendat organa in salicibus babylone. Preter salices autē cātent: nō cessent: ope rentur. Nō eñ perdūt qđ erogant. Heruo cōmendant t̄ tutum est: christo cōmendāt t̄ perit: Audistis canticum diuitium de canticis syon: audite t̄ canticū pauperū. Idē Apostolus loqtur. Nihil intulim⁹ in hūc mundum: sed nec auferre aliqd possum⁹: Electum t̄ tegumentū habentes his contēti simus. Nam qui volunt diuites fieri: incidunt in temptationez: t̄ desideria multa stulta t̄ noxia: que mergunt hominē in i teritu t̄ perditionez. Hec sunt flumina ba bylonis. Radix est enim omnū malorū auaricia: quam quidā appetentes naufragauerunt a fide: t̄ inservuerunt se dolorib⁹ multis. Ergo contraria sunt ista cantica: Nō sunt cōtraria. Vident quid diuitibus

dictū sit: Nō supbe sapere: neq; sperare in incerto diuitiarū: bona operari: tribuere: thesaurizare sibi fūdamētū bonū in futurū. Paupib⁹ autē quid dictū est: Qui volūt diuites fieri: incidunt in temptationē. Non dixit qđ diuites sūt: sed qui volūt diuites fieri. Nā si iam diuites essent: alterū canticū audirent. Diues audit vt eroget: pauper autē audit ne desideret. Et cū inf tales ver samini qui nō capiūt canticū syon: suspen dite: vt dixi: organa i salicib⁹ in medio ei⁹: disserit qđ dicturi estis. Incipiūt esse ligna fructuosa: mutātur arbores: t̄ habebit fru ctū bonū: ibi iā l̄z nob̄ cātare in aures audi entū. Sed cū inter istos obstreperēt male interrogantes: veritati resistentes: versamini: obstringite vos: nō eis velle placere ne obliuiscamini h̄ierusalem: t̄ dicat vna ani ma vestra facta vna ex multis pace christi: dicat ipsa captiva bierusalez hic agens in terra. Si oblitus fuero tu h̄ierusalē: Ob liuiscatur me dextera mea. Gehemē ter se p̄strinxit fratres miei: obliuiscatur me dextera mea: atrociter se obligavit. Dextera nostra est vita eterna: sinistra nostra est vita temporalis. Quicquid facis ppter vitā eternā: dextera opatur. Si caritati vite eter na in operibus tuis miscueris concupisciētā: vite tpalis: aut laudis humane: aut ali cuius cōmodi secularis: cognouit sinistra tua qđ faciat dextera tua. Et nost̄l esse in p cepto euāgelij: nesciat sinistra tua quid fa ciat dextera tua. Si oblitus ergo inquit fu ero tu h̄ierusalē: obliuiscatur me dextera mea. Et vere sic contigit. Preuiciauit nō optauit. Talibus qui obliuiscuntur h̄ierusalem hoc cōtingit quod dixit: Obluiscif illos dextera eorū. Utia eñ eterna manet in se: illi remanet in delectatione temporalis: t̄ faciunt sibi dexterū quod sinistrum est. Intendite ad ista fratres ppter dexterā in sinuēm hoc vobis: quātum dominus donat ad salutē omniū. Deminist̄ fortasse hinc me aliquā tractasse d̄ quibusdā qui qđ sinistrum est faciunt dextrū: id est qui temporalia bona plus habent t̄ in istis beatitudinē ponūt: ignorantes que sit vera felicitas vera dextera: Hos scriptura filios alienos dicit: tanq; non ciues h̄ierusalez: sed babylonie. Dicit eñ quodā loco psalm⁹: Bonum libera me de manu filiorū alieno rum: quorum os locutū est vanitatem: de xtera eorū dextera iniquitatis. Sequitur eñ t̄ dicit. Quorum filii sicut nouelle cō

*alia l̄f. 2.
obliuiscit
def.*

Psalmus

stabilitate: filie eorum ornatae: sicut similitudo templi: cellaria eorum plena eructantia ex hoc in hoc: oves eorum secundae: multiplicantes in exitibus suis: boues eorum crassae: non est ruina sepius: nec clamor in plateis eorum. Nunquid habere istam felicitatem: hoc est peccare? Non: sed facere illam dextram: cu[m] sit sinistra. Propterea secutus quod ait: Beatus dixerunt populu[m] cui hec sunt. Ecce unde locutus est os eorum vanitatem: quia beatum dixerunt populu[m] cui hec sunt. Tu quidem quod decebis hierusalē: qui nō obliuisceris hierusalē: ne obliuiscatur te dextra tua: ecce illi qui locuti sunt vanitatem: beatum dixerunt populu[m] cui hec sunt. Bic mibi tu cantici syon. Beatus inquit populus cuius ē dñs deus ipius. Interrogat corda vestra fratres: si desideratis bona dei: si desideratis ciuitatem illam hierusalē: si concupiscitis vitam eternā. Omnis ista terrena felicitas sinistra vobis sit: illa sit dextra quam semper habebitis. Et si habuerit sinistrā: nolite de sinistra presumere. Non enim cor ripis eū qui de sinistra voluerit manducare: Si mense tue iniuria putas fieri manducante ciuitua de sinistra: quomodo nō fit iniuria mense dei si quod dextrum est sinistrum feceris: et quod sinistrum est dextrum feceris. Quid ergo? Si oblitus fuerit tui hierusalē: obliuiscatur me dextera mea. Adhæreat lingua mea fauicib[us] meis: nisi tui meminero. Id ē obmutescā inquit: nisi tui meminero. Ut quod enim loquitur: ut quod sonat qui canticā syon nō sonat: Ipse ē lingua nostra canticū hierulū: canticū delectatiōis seculi h[ab]itū lingua aliena: lingua barbara ē quam in captiuitate didicim⁹. Ergo mutus erit deo quod oblitus fuerit hierusalē: et parvus est meminisse: nam et hostes meminerūt eius volentes eam euertere. Que est ciuitas ista: dicunt: quod sūt christiani. Et quales sunt christiani? Si nō essent christiani: Vicitā ciuitua turba captiuatores suos: et tamen murmurant et seunt: et volunt interficere apud se pegrinantē sanctā ciuitatē: sicut voluit ipsum populu[m] in interfice Pharaon: qui masculos occidebat natos: et feminas reliquebat: virtutes profocabat: concupiscentias nutriebat. Parvus ergo est meminisse: vide quod memineris. Quodā enim cum odio meminim⁹: quedā cum amore. Cum ergo dixisset: Si oblitus fuerit tui hierusalē: obliuiscat me dextera mea: adhæreat lingua mea fauicib[us] meis: nisi tui meminero: addidit statim. Si nō pposuerit

CXXXVI

ro hierusalē: in principio iocunditas mee. Ibi est enim summa iocunditas ubi deo p[ro]fruimus: ubi de fraternitate coherente et ciuica societate securi sum⁹. Nullus vel ad aliquā illecebrā p[ro]cellere poterit: nihil ibi delectabilis: nūl bonū. Moriet ibi oīs necessitas: oriet ibi summa felicitas. Si nō p[ro]posuerit hierusalē in principio iocunditatis mee. Et cōuertit se ad dominū cōtra hostes ipsius ciuitatis. Memento dñe filiorum Edom: Edom ipse dictus est qui et Esau. Audistis enim modum cum Ap[osto]ls legeretur: Jacob dilexi: Esau odio habui. Duo filii erāt in uno utero: ambo gemini in utero Rebecce: filii Isaac: et nepotes Abrae. Nati sunt ambo: unus ad hereditatem: alter ad exhereditationē. Fuit autem hostis fratris sui iste Esau: qui preuenit benedictionē eius filius minor: et impletus est. Maior seruit minori. Maior ergo quis est: et minor quis est: et quis est maior qui seruit minori: modo intelligimus. Maior videbat populus iudeorū: minor ex tempore populus christianop[er]. Et videte quomodo maior seruit minori. Illi portant codices nostros: nos vivimus de codicibus ipsis. Sed et generaliter de omnibus intelligat fratres maiorem et minorē: maior dicit homo carnalis: et minor dicitur homo spiritualis: qui prius carnalis ē: et postea spiritualis. Habes Apostolum aperte dicentes: Primum homo de terra terrenus: secundus homo de celo celestis: Qualis terrenus: tales et terreni: et qualis celestis: tales et celestes: Dic portavimus imaginē terreni: portemus et imaginem eius qui de celo est. Ibi autem supra dixerat: sed nō prius quod spirituale est: sed quod animale postea spirituale. Animal autem eūdem dicit quē carnalē ostēdit. Homo quod nascit animalis esse incipit: carnalis esse incipit: Si se perturbat a captiuitate babylonie: in redditū hierusalē renouat et fit renouatio quedā secundum nouum et interiore hominem: et fit minor tempore maior potestate. Ergo Esau omnes carnales: Jacob autem omnes significat spirituales: minor res electi: maiores illi reprobati: Vult et ipse eligi: Siat minor. Edom autem appellatus est de cibo quodam lenticule rubro: id est roseo quodam cibo. Bene cocta erat lenticula defricata: concipiuit iste Esau a fratre suo Jacob: et cessit illi primatus summus: victus concupiscentia manducande

aliis lenticule. Ille autem cessit cibū volup-
tatis: et superbit honore dignitatis. Ita ex pla-
cito quodā iter eos factū est: ut ille maior:
ille minor sit: ut maior seruaret minor: et ap-
pellatus est edom. Interpretat autē quātūz
dicunt qui illā lingua nouerūt: edom san-
guis. **N**ā et punice edō sanguis dicit. Ro-
li mirari si ad sanguinē pertinet oēs carna-
les: caro et sanguis regnū dei nō posside-
būt. **H**ō illuc pertinet edom: pertinet illuc **J**a-
cob: qui caruit cibo carnali et superbit hono-
re spūale: ille vero factus est inimic⁹. **O**es
carnales spūalib⁹ inimici sunt. **O**es tales
cōcupiscētes p̄sentia: insequunt̄ eos q̄s vi-
det meditari efna. **O**tra hōs iste respiciēs
in hierusalē: et rogās deū vt eruas a captiu-
itate: quid dic: **A**demēto dñe filiorū Edō:
libera nos a carnalibus: ab eis qui imitan-
tur illū Edom: qui frēs maiores sunt: s̄ ho-
stes sūt. **H**uius nati sūt: sed posterius nati
vicerūt ad p̄matū: q̄r cōcupiscentia carnis
illos deiecut: cōtēpta cōcupiscentia illos ere-
xit. **C**lūsūt et inuident et p̄ sequunt̄. **A**demē-
to dñe filiorū Edom. **In die hierusalē.**
Bīē hierusalē quo laboravit: quo captiu-
ta est: an diē illū felicitatis hierusalēz: quo
liberatur: quo peruenit: quo eternitati soci-
atur: **A**demēto inquit dñe: noli obliuisci fi-
liorū Edom. **Quo:** **D**icentū euā
cuāte euācuāte: vſq; dū fundamen-
tu in ea. **I**stū ergo diē memento: quā-
do euenter volebant illi hierusalē. **Quā-**
tas em̄ p̄secutōes passa est ecclesia: **Quo-**
dicebat filij Edom: id est carnales boies:
subditū diabolo et angelis eius: colētes la-
pides et lingua: sequeb̄tes cōcupiscentiā car-
nis: **E**xtinguite christiāos: tollite christia-
nos: nec vñ remaneat: cuerate vſq; ad fū-
damentū. **N**ōne dicta sunt hec: **I**t cū ista
dicerentur: p̄sequentes ip̄probati sunt: mar-
tyres coronati sunt: **D**icentium euācuāte
euācuāte vſq; dū ad fundamētu in ea. **F**i-
lij Edom dicit: Euācuāte euācuāte: et de-
us dicit seruite: **L**ui verba possunt supa-
re: nisi dei qui dixit: quia maior seruaret mi-
nor. Euācuāte euācuāte vſq; dū funda-
mentū in ea. **E**t conuertit se ad illā. **S**i-
lia babyloni⁹ infelix. Infelix ip̄a ex-
ultatione tua: ip̄a p̄sumptione tua: et inimi-
cis tuis. **S**ilia babyloni⁹ infelix. **L**iuītas ip-
sa dicit babylō: et silia babyloni⁹: quōbie-
rusalē et silia hierusalē: et quomō syon et si-
lia syon. **H**oc more appellatur ecclesia: et si-
lia ecclesie: **P**rop̄ successionē dicit silia:

pter prelationē dicitur mater. **U**it p̄ma
quēdā babylonia: nūquid ip̄e populus in
ea p̄mansit? **P**er successionē babylonie fa-
cta est silia babyloni⁹. **O** silia babyloni⁹
infelix. **B**eatū qui retribuet tibi re-
tributionē tuā: **I**nfelix tu: beatū ille.
Quid em̄ tu fecisti: et qđ retribuet tibi? **A**u-
di: **B**eatū qui retribuet tibi retributionē
tuā: **Q**uā retribuisti nobis. **Q**uā re-
tributionē dicit: **A**d hōe claudit psalmus.
Beatū qui tenebit: et alidet in-
fantes tuos ad petrā. **I**llā dicit infe-
lice: beatū aut̄ qui retribuet ei retributionē
quā retribuit nob. **Q**uerim⁹ quā retributi-
onē: **B**eat⁹ inq̄t q̄ tenebit et alidet infantes
tuos ad petrā: ip̄a est retributio. **Q**uid. n.
fecit nob̄ babylonia ista: **J**ā cantauim⁹ in
illo psalmo: **G**ermones iniquoz preualue-
rūt aduersus nos. **Q**ui em̄ nati sumus par-
uulos nos inuenit ista p̄fusio seculi huīus:
et suffocauit nos erroz diuersoz vanis op̄i-
onib⁹ adhuc infantes. **N**at⁹ infans futu-
rus cuius hierlm̄: et in p̄destinatione dei iā
ciuis: sed interim captiuat⁹ ad t̄pus: q̄si di-
scit amare: nisi qđ insurrauerūt parētes:
Instruūt et docēt illum auariciā: rapinas:
mēdacia q̄tidiana: diuersas culturas ido-
lop⁹ et demonioz: remedia illicta p̄cantati-
onū et ligaturaz. **Q**uid factur⁹ ē adhuc in-
fans aia tenera attendēs ad maiores quid
agāt: vt qđ eos vident agere hoc sequat̄:
Babylonia q̄ p̄secuta est paruulos nos: sed
de⁹ dedit nob̄ agnitionē suā iam grādib⁹:
vt nō sequeremur errores parentū nōrū.
Quod et tunc cōmemorāti predictū a p̄-
pheta: **A**d te gētes venient ab extremo ter-
re: et dicent: **E**cclē mendaciū coluerūt pa-
tres nostri: vanitatē que illis nō p̄fuit. **J**ā
iuenes dicunt qui occisi erant paruuli se-
quendo ipsas vanitates: **P**rohīedo aut̄
vanitates: et reuīuiscendo in deū proficiāt:
et retribuant babylonie. **Q**uale retributio
nem ei retribuent: **Q**uam retribuit nobis:
Paruuli ei⁹ vicissim elidāt et moriāt. **Q**ui
sunt paruuli babylonie: **M**ascentes male
cupiditates. **S**unt em̄ qui cum veteri cu-
piditate rixātūr. **Q**uādo nascitur cupiditi-
tas: anteq̄z robur faciat aduersum te mala
cōsuetudo cōparuula est. **L**ū paruula enim
est cupiditas: nequaq̄z prae p̄suetudinis
robur accipiat: cum paruula est elide illā.
Sed times ne elisa non moriatur: ad petrā
elide: **P**etra aut̄ erat christus. **F**ratres or-
gana in operando nō cessent vobis: inuicē

Alia I Fa.
aut̄ dicit ex
anæcerinani
erop ad.

Alia I Fa.
timisera.

Psalms

CXXXVII

cantate canticum syon. Quid libenter audistis: tamen libenter agite quod audistis: si non vultis esse falso lices babylonie: pasti de flumibus eius et fructu nullum afferentes. Sed suspirate in eternam hierusalē: quo procedit spes vestra: sequevit vita vestra. Ibi erimus cum christo: Christus nobis modo caput est: gubernat nos modo desuper: amplectet secum in illa civitate cum ecclesiis erimus angelis dei. Non auderemus hoc suspicari de nobis: nisi primitur veritas. Hoc ergo percupiscite fratres: hodie noctuq[ue] cogitate: Quicquid de mundo feliciter amiserit: nolite presumere: nolite libenter colloqui cum voluptatibus vestris. Hostis maior est: occidat ad petram: Brevis hostis est elidat ad petram: et maiores ad petram occidite: et minores ad petram elidite. Petra vincat: in petra edificamini si non vultis tolli: aut a fluvio: aut a ventis: aut a pluvia. Si vultis armati esse contra temptationes in sclo: crescat et roboret desiderius bierusalē eterne in cordibus vestris. Erasiet captiuitas: veniet felicitas. Vanabili hosti extremo et cum rege sine morte triumphabit.

Explicit tract. de ps. CXXXVI.

Incipit tract. de ps. CXXXVII.

Titulus psalmi huius brevis et simplex est: neque nos tenet: scientes cuius figurā portauerunt David: et in eo etiam nos ipsos agnoscētes: quod et nos membra sumus illius corporis. Agnoscamus ergo hic vocē ecclesie: simulque gaudeam⁹ quod in ea esse meruim⁹: cui⁹ vocē cantantis audiūmus. Titulus istius est: Ipsi David. Videamus ergo quid ipsi David.

Expositio psalmi.

Onfitbor tibi domine in toto corde meo: Solet nobis psalmi titulus iudicare: quid agat intus. Hic autem quoniam titulus non hoc indicat: sed tamen cui cantetur indicat: quid agat in toto psalmo primus versus indicat. Confitebor tibi domine in toto corde meo. Hac ergo confessionem audiam⁹. Sed prius commemorabo vobis confessionem in scripturis: cum confitemur deo duabus modis dici sole: vel pectoraliter vel laudis. Sed confessionem pectoralem oīs nouerūt: laudis autē confessionem pauci aduertunt. Nam ita nota est confessionis peccator: ut in quocumque scripturarū loco auditū fuerit. Confitebor tibi domine: aut confitemur tibi: continuo iam consuetudo sit intelligendi: manu⁹ currat ad pectus tunden dū. Et quadeo non solent homines intelligere confessionem esse nisi pectoraliter. Sed nunquid et ipse dominus noster Iesus christus pectoraliter fuit quod aut in

euāgelio: Confitebor tibi patre domine celi et terre: Secutus enim ait quid confiteretur: ut intellegerem⁹ confessionem laudis non iniqtatis. Confitebor tibi inquit pater domine celi et terre: quod abscondisti hec a sapiētibus et prudentib⁹: et reuelasti ea paucis. Laudauit patrem: laudauit deum: quod non despicit humiles: sed despicit superbos. Et hic talē confessionem audiuit sunius laudis dei et gratulationis. Confitebor tibi domine in toto corde meo. Totum cor meum in arā tue confessionis ipono: holocaustū laudis tibi offero. Holocaustū enim dicis sacrificiū: ubi totū incendit. Grece ḥριστόν totū dicit. Vide quādmodū offerat holocaustū spūiale quod dicit: Confitebor tibi domine in toto corde meo. Omnia audiūstī verba oris mei. Lūrōrū oris mei: nisi cordis mei. Ibi enim habem⁹ vocē quā deus exaudit: quā prosus auris humana non non uit. Clamat certe qui Dus annā accusabat: et ad celū oculos non leuabat: Illa tacebat et corde clamabat: unde illa meruit exaudiiri: inde isti puniri. Est ergo intus: ibi rogamus: inde rogam⁹: et si hospitiū vel dominū deo p̄parauim⁹: ibi loquimur: ibi exaudimur. Non enim ē ille lōge ab uno quocumque nō possum⁹: in quā viuim⁹: mouemur et sum⁹. Longe te a deo non facit: nisi iūqtas sola. Beince mediū parietē pecti: et cum illo es quā rogas. Audisti inquit verba oris mei: Confitebor tibi.

Et corā angelis psallā tibi: Non enim corā hominibus psallā: sed corā angelis psallā: psalterium meum: gaudium meum. Sed gaudium meum de inferiorib⁹ corā hominib⁹ ē: gaudium de superiorib⁹ corā angel⁹ est. Non enim novit imperi⁹ gaudium iusti: Non est gaudē ipsi⁹ dicit dominus. Gaudet iniquus in popa: gaudet martyris in catena. Quod gaudebat sancta ista Enī spina cui⁹ bōdie solēnitatis celebrat: Gaudebat cui⁹ tenebat: cui⁹ ad iudicē ducebatur: cui⁹ in carcere mittebat: cui⁹ ligata producebatur: cui⁹ in catasta leuabat: cui⁹ audiebat: cui⁹ dānabat: In his oīb⁹ gaudebat: et eā miseri⁹ miserā putabat quod corā angel⁹ gaudebat. Adorabo ad templū sanctū tuū. Quod templū sanctū tuū: ubi habitabim⁹: ubi adorabim⁹. Currit enim ut adorem⁹: Grauidū cor nřnu pertinet: et ubi piat quid: Quis est ille locus ubi adorādus est deus?

Alla līa.
t omnia.

Alla līa.
t omnia.